

**Protestantse Kerk
Engelen
Veertigdagenkalender 2021**

Troost in de woestijn

Voorwoord

Een veertigdagentijd, of vastentijd, midden in een tijd waarin we al zoveel moeten inleveren, is dat nou nodig?

Jazeker!

Het doel van deze tijd is namelijk niet het 'minderen' of 'vasten' zelf, maar het bewust worden van jezelf, de mensen om je heen en God die met je meegaat.

Een quote van rabbijn Harold Kushner spreekt me altijd aan:

Godsdienst is niet de zeurende, veroordelende stem die ons vertelt dat het normale zondig is en dat de goedbedoelde vergissing een onvergeeflijke overtreding...

Godsdienst is de stem die zegt:

Ik zal je gids zijn in dit mijnenveld van morele beslissingen, ik zal de inzichten en ervaringen van de grootste geesten met je delen en ik zal je troost geven als je het moeilijk hebt met de beslissingen die je hebt moeten nemen.

(H. Kushner, *Hoe goed moet een mens zijn*, Utrecht, 2000 VBK media)

Veertig dagen hebben we de tijd om te oefenen om God onze gids te laten zijn.

In Matteus 6 (vers 1-18) lezen we dat het bij vasten gaat om het oefenen van gerechtigheid: door te geven aan mensen die het minder hebben, door God bij je leven te betrekken en door tijd en aandacht aan jezelf te besteden. Die drie horen onlosmakelijk bij elkaar: de ander, God en jij.

Veertig dagen lang hebben we de tijd om ons daar bewust van te worden. Om elkaar daarbij te helpen maken we als gemeente een veertigdagenkalender: voor elke dag een tekst, een recept, een foto of verhaal dat ons helpt. Troost in de woestijn, is de titel van deze kalender.

Wat troost jou, wat troost u? Lever uw bijdrage in via predikant@kerk-engelen.nl of bel met Marloes om te overleggen hoe jouw bijdrage in deze kalender kan komen.

Elke week mailen we de kalender voor de week die volgt. Hij komt ook op de website www.kerk-engelen.nl te staan, en tijdens de open kerk op woensdag van 13.30-15.00 uur liggen er geprinte exemplaren in de kerk klaar om op te halen. Is dat allemaal geen optie? Neem dan contact op met Marloes of zoek iemand in de buurt die voor u kan printen.

De veertigdagentijd duurt 46 dagen. Dat is niet voor niks. Want elke zondag weer is het een feestdag: even niet vasten, even op adem komen en genieten van wat God ons geeft en daarvoor danken. Ook dat hoort bij het leven: genieten, ontspannen, dankbaar durven zijn en vieren dat God om mensen geeft.

Om daarbij te helpen zal er elke zondag een Kerkvlog op Youtube komen. En als we in de Stille week nog niet samen kunnen komen, dan beleven we digitaal, verbonden via Zoom, de laatste dagen van Jezus mee. Maar daarover later meer...

Wil je nog eens lezen wat 'vasten' ook weer is, en hoe die goede/stille week nou ook weer in elkaar zit, lees dan de bijlage 'veertigdagentijd voor dummies'.

Wil je vasten met kinderen? Lees dan de bijdrage van woensdag 24-02 alvast.

Goede veertigdagentijd gewenst!

Ds Marloes Meijer

17-02-2021 Aswoensdag

Aswoensdag is voor christenen het begin van de vastentijd. Op deze woensdag vraag je je af wie je bent, zonder al die grote woorden, harde eisen en hoge verwachtingen. Wie ben je nou echt?

Normaal gesproken kun je in veel kerken een askruisje halen. De dominee of pastoor tekent een kruisje van as, van stof op je voorhoofd. Om je eraan te herinneren dat je 'as' bent, gewoon, een mens met gebreken. Maar ook om je eraan te herinneren dat je geliefd bent zoals je bent. God wil met je meegaan in alle dingen die je doet. Jezus heeft het laten zien in zijn leven, sterven en weer opstaan. Het kruisje is een soort stempel: je bent een mens, door God geliefd zoals je bent. Je mag leven.

Dit jaar is het niet mogelijk om askruisjes uit te delen. Daarom doen we het anders: Zoek een (witte) kiezel, of haal er één in de protestantse kerk in Engelen. Die is op woensdagmiddag tussen 13.30 en 15.00 uur open¹. Ze liggen voor je klaar op de tafel.

Neem even de tijd om stil te staan bij wie je ten diepste bent. Een mens, net als ieder mens met vervelende kanten en missers. Maar ook een mens dat het waard is om te leven. Een geliefd mens.

Wat betekent dat voor je? Hoe voel je je daarbij, hoe helpt dat je in de keuzes die je maakt?

Stop de steen in je zak, of ergens waar je hem steeds weer terug vindt. Steeds als je het gewicht van de steen voelt, mag je weten: dit is het gewicht van Gods liefde, de liefde die altijd meegaat, die troost en aanvuurt en je helpt om het goede leven te leven.

Ds Marloes Meijer

¹ Let in de kerk op de aanwijzingen van de gastheer of – vrouw: zo houden we het vertrouwd, veilig en gezond.

Donderdag 18-02-2021 A prayer as I put on my mask / Een gebed bij het opzetten van mijn masker

Creator God,
As I prepare to go into the world,
help me to see the sacrament
in the wearing of this cloth -
let it be an outward sign
of an inward grace-
a tangible and visible way of living
love for my neighbours,
as I love myself.

Christ, the son,
since my lips will be covered,
uncover my heart,
that people would see my smile
In the crinkles around my eyes.
Since my voice may be muffled,
help me to speak clearly,
not only with my words,
but with my actions.

Holy Spirit,
As the elastic touches my ears,
Remind me to listen carefully -
and full of care -
to all those I meet.
May this simple piece of cloth be
shield and banner,
and each breath that it holds,
be filled with your love.
In your Triune Name and
in that love, I pray.

May it be so.
May it be so.

Rev. Dr Richard Bott, moderator of
the United Church of Canada.

Schepper God,
Als ik me voorbereid om de wereld in te
gaan, help me om het sacrament te zien
in het dragen van dit stuk stof –
laat het een uiterlijk teken zijn,
van een innerlijke genade –
een tastbare en zichtbare manier van
levende liefde voor mijn naasten, zoals ik
mezelf lief heb.

Christus, de zoon,
omdat mijn lippen bedekt zullen zijn;
ontdek mijn hart,
maak dat mensen mijn lach zullen zien,
in de rimpels rond mijn ogen.
omdat mijn stem gedempt zal zijn,
help me om duidelijk te spreken,
niet alleen met mijn woorden,
maar ook met mijn daden.

Heilige geest,
Wanneer het elastiek mijn oren raakt,
herinner me eraan goed te luisteren –
en vol zorg –
naar iedereen die ik ontmoet.
Moge dit eenvoudige stukje stof,
Schild zijn, en banier
en moge elke ademstoot die het houdt,
gevuld zijn met uw liefde.
In uw drie-enige naam en
in die liefde, bid ik.

Moge het zo zijn.
Moge het zo zijn.

Aangedragen door Hansje van den Berg

Vrijdag 19-02-2021 Dadelsoep

Dadelpalm, symbool van overwinning. Van de boom komen smakelijke vruchten en honing. De soep herinnert aan de tocht door de woestijn van het volk Israël, een echte woestijnsoep, waar vroeger alles wat in de woestijn te vinden was ingegoooid werd.

Wat heeft u nodig:

- 1 flinke ui
- 2 teentjes knoflook
- 400 gram winterwortel
- 2 stengels bleekselderij
- 2 eetlepels olijfolie
- 1 theelepel gemalen komijn
- 2 eetlepels bloem
- 1 ½ liter groentebouillon
- 200 gram ontpitte dadels
- Sap van een halve citroen

niet authentiek maar wel lekker:

- 2 theelepels paprikapoeder,
- en voor de liefhebbers:
- een mespuntje cayennepeper

Aan de slag:

Snijd de ui en knoflook in stukjes en de wortels en bleekselderij in plakjes.

Fruit dit een paar minuten in olijfolie in een ruime soeppan tot de groenten glazig zijn.

Voeg de komijn toe en roer de bloem er doorheen. Bak een 1/2 minuutje zacht roerend.

Voeg dan al roerend de bouillon toe, en breng het geheel aan de kook.

Vervolgens 5 minuten laten borrelen op een laag vuurtje.

Snijd ondertussen de dadels in stukken. Voeg de dadels en citroensap toe, en laat nog 10 minuten sudderen.

Laat de soep een beetje afkoelen, en pureer met een blender of staafmixer.

Warm de soep weer op en serveer met crème fraîche en fijngesneden bieslook.

Bert Scholing

Zaterdag 20-02-2021 Bob Ross

Soms kun je niet beredeneren waarom iets je troost, maar gebeurt het gewoon. Dat overkwam ook Jenno:

“Ik werd getriggerd door een artikel in Trouw, enige weken geleden, over een expositie van het werk van Bob Ross in museum MORE in Gorssel. Ik ben zijn filmpjes op YouTube gaan opzoeken en er helemaal verslingerd aan geraakt.

Om de paar dagen kijk ik zo’n filmpje en dit brengt mij totale ontspanning. Ik zal nooit gaan schilderen volgens deze methode maar het is zijn stem, zijn teksten en de techniek die mij rust geeft. Bij voorkeur kijk ik naar zijn sneeuwlandschappen. Zoek het maar eens op op YouTube. Zie <https://www.youtube.com/watch?v=mUJoNLWQ1yI> als voorbeeld.

Helaas is het museum MORE gesloten, mogelijk dat het na 2 maart lukt om de expositie te bezoeken.”

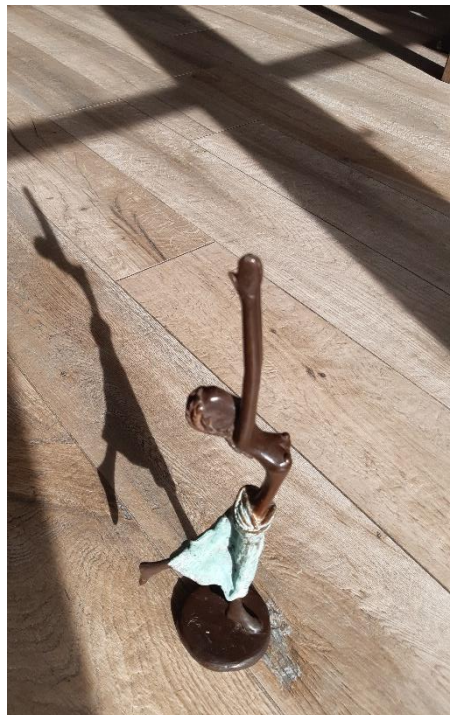
Zondag 21-02-2021 Snel!

Wie niet al teveel tijd heeft voor bijbel lezen, kan ik aanraden om het evangelie naar Marcus te lezen. Dat is kort, want Marcus heeft haast! Geen geboorteverhaal, direct naar de Jordaan. Hup; 'doop, duif, geliefde zoon' en dóór naar de woestijn. Dat allemaal in de eerste 15 verzen.

Marcus schildert net als Bob Ross: in snelle, trefzekere streken. Marcus weet waar hij naartoe wil. Hij wil vertellen dat het Koninkrijk van God nabij is en dat mensen moeten geloven. En geloven heeft voor Marcus niet zozeer te maken met aannemen dat iets wáár is, maar gaat vooral over 'je toevertrouwen aan'.

Marcus struikelt haast over zijn woorden, als hij het vertelt. Het hoort allemaal bij elkaar; geloven, bekeren, de vervulde tijd, Gods Koninkrijk. Hij krijgt het haast niet uitgelegd. Ook ik vind het soms lastig. Maar voor mij heeft het te maken met dit beeldje, dat op mijn bureau staat.

De vrouw strekt haar armen omhoog. In alle naaktheid en kwetsbaarheid durft zij zich uit te strekken naar God. Geen gedachten over 'weldenkende mensen die dat niet doen', of 'sta ik niet voor paal', of 'hoe zit dat dan precies'... nee, gewoon dóen: je toevertrouwen, geloven. En daarmee gebeurt nog meer. Doordat ze het doet, wordt haar uitstrekken een dans. Haar been omhoog geheven, haar rok danst met haar mee. Het toevertrouwen geeft haar ruimte en vrijheid om te leven. En daarmee toont ze ook mij: het is goed. Vertrouw je toe, ga zo leven. Het kán, nú, dit is het moment. Gods Koninkrijk is nabij. Je hoeft er alleen maar naar te leven.

Ds Marloes Meijer

Maandag 22-02-2021 40 dagen te midden van stilte en toch eten

Te midden van de stilte van een langdurige 'lockdown' staan we aan het begin van de veertigdagentijd. Er is bijna geen beter moment denkbaar voor 40 dagen van rust, stilte, bezinning en soberheid. We zien al geruim tijd noodgedwongen af van frivoliteiten en ander vermaak. Maar ook menselijk contact buiten de directe leefomgeving is tot een minimum beperkt. Elkaar aanraken is simpelweg verboden. Dat wordt mooi omschreven als huid-honger. De veertigdagentijd werpt je terug op de essentie: waarvoor zijn we hier op aarde, hoe zit het met mijn relaties ten opzichte van de ander en wat kan ik nog doen in Corona-tijd? Een ieder heeft daar zo zijn/haar eigen beeld bij. Mijns inziens komt het aan op het maken van keuzes die de pandemie niet bevorderen, maar wel mensen kunnen raken. Dat kan zijn een lief kaartje naar een buurman of vriend, een bloemetje voor een zieke of een praatje op 1.5 meter bij de supermarkt. Zo houd je contact. Wat ook kan, is lekker koken. Zeker als in de lijdenstijd geen wijn, bier of alcohol wordt gedronken, is goed eten van belang. Hierbij het recept van een overheerlijke Lasagne.

Ingrediënten (4 pers.):

- 3 ons rundergehakt of vegagehakt.
- verse lasagnevellen
- 2 uien, 1 knoflook
- bos bleekselderij, geschild en gesneden
- bio (grot) champignons, gesneden
- 1 ons bacon, of vegavariant
- 1 blikje tomatenpuree
- 4 ons spinazie, vers/diepvries/bio
- bechamelsaus (pakje mag ook)
- geraspte oude kaas (Goudse of Parmezaanse)

Bereiden: oven voorverwarmen op 175 graden. Beetje olijfolie in de pan en het gehakt goed gaar bakken. Doe er vervolgens de uien en knoflook kort bij. Dan de bleekselderij erbij, 10-15 min zachtjes gaar pruttelen. Intussen bechamelsaus maken en de bacon in fijne reepjes snijden. Vervolgens tomatenpuree, champignons en bacon toevoegen. Ovenschaal invetten. Laag voor laag opbouwen: lasagnevellen, gehakt/bleekselderij saus en bechamelsaus. De bovenste laag bestrooien met oude kaas. Zo'n 20 minuten in de oven. Geniet ervan met elkaar in een huiselijke omgeving!

Dinsdag 23-02-2021 Wat houdt ons op de been in deze 'barre tijden'...

Laat ik ermee beginnen om te zeggen dat wij ons gelukkig prijzen. We hebben een baan, krijgen elke maand salaris op de rekening gestort, we zijn gezond en hebben thuis de ruimte en een achtertuin waar we genieten van natuur, buitenlucht en ruimte.

Maar toch: na bijna een jaar thuiswerken en collega's alleen via een beeldscherm zien, Zoom-, Teams- en Meet-vergaderingen, kantoorborels waar iedereen zijn eigen drankje pakt en weer een digitale pub-kwis met collega's, zijn we er helemaal klaar mee.

Wat ons op de been houdt zijn de simpele lunchwandelingen. We hebben een paar vaste routes, kort (kleine 3 km), gemiddeld (bijna 5 km) en lang (6,5 km). Na een paar maanden is het mooi om te zien hoe afwisselend een rondje kan zijn. Bij regen en wind ziet het er echt anders uit dan bij zon. Bij -10 en sneeuw is het landschap totaal anders dan bij 30+ in de zomer. Je ziet hoe een huis dat ge- of verbouwd wordt, langzaam vorm krijgt. Een ander huis krijgt een nieuw dak. Je ziet heel langzaam hoe de seizoenen wisselen, de bomen worden groen, de mais wordt hoog en weer geoogst, de Maas blijft stromen en de uiterwaarden staan droog, of helemaal vol. Je komt elke dag dezelfde mensen tegen en gaat er met een vriendelijke groet en een anderhalve-meter-boog omheen.

Ik heb de afgelopen maanden een flink aantal fotootjes gemaakt en die laten afdrucken, ze hangen nu boven de bank ter herinnering aan hoe mooi het dichtbij kan zijn, nee, hoe mooi het is!

Kortom: wat houdt ons op de been? Dat doen we zelf. Letterlijk.

Peter Polling

Woensdag 24-02-2021 Met de kinderen

Voor jonge kinderen is een veertigdagentijd onoverzichtelijk lang. Met hen kun je een 'veertiendagentijd' houden. Begin 2 weken voor Pasen met vasten en beleef de stille week samen met hen. Komende weken vind je tips hiervoor in deze kalender. Lees ook 'Veertigdagentijd voor dummies'.

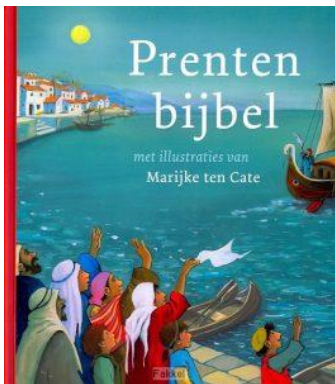
Met oudere kinderen kun je bespreken waar het over gaat in deze tijd: oefenen om te leven met God. Dat doen we altijd al, maar deze weken doen we het éxtra bewust. Vraag waar zij aan denken als het gaat over 'leven met God'. Wat wil God van mensen? Wanneer merk je iets van God?

Als je wilt vasten met oudere kinderen of pubers, bespreek dan met elkaar hoe je dat wilt doen: afwisselend een week geen toetjes, een week beperkte schermtijd, een week geen chips, een week geen alcohol (dat is een weekje vrij voor de kinderen), een week lang geen lelijke woorden zeggen.

Je kunt met elkaar een goed doel kiezen waar je voor gaat sparen in deze weken. Voor elke gelukte vastendag een bepaald bedrag per persoon, of juist als 'straf': gaat het mis dan moet je een bepaald bedrag inleveren.

Maak een 'gebedsposter' maken: een groot vel papier waar je dingen op schrijft of tekent waar je voor wilt bidden. Op een vast moment op de dag kun je deze poster pakken en aanvullen. Daarna bid je in woorden, of je steekt een kaars aan bij de poster en je bent even stil met elkaar.

Het is waardevol om in deze tijd wat meer met elkaar te praten. Dat kan aan de hand van gesprekskaart, online te bestellen bij boekwinkels. Door elke avond een paar vragen te bespreken, kom je verrassende dingen over elkaar te weten.

Tenslotte is er ook nog de klassieke optie: lees in deze tijd aan tafel uit een kinderbijbel. Kies er een met platen en verhalen die bij jullie passen. Praat over het verhaal en de praatjes en hoe die met jullie leven te maken hebben.

Ook dat is een manier om bewust met God te leven.

Ds Marloes Meijer